



СВЕТИ МЪЧЕНИК БОЯН-ЕНРАВОТА, КНЯЗ БЪЛГАРСКИ

† 833 година
Чества се на 28 март

Тропар на мъченик

Твоят мъченик, Господи, при своето страдание прие от Тебе, нашия Бог, нетленен венец, защото, имащ Твоята подкрепа, мъчителите повали и съкруши на демоните безсилната дързост: с неговите молитви спаси нашите души.

В периода на управление на хан Крум (802-814) големи групи византийско население са преселвани в българска територия. Те носели свята християнска идентичност. Така в ханския двор попаднал гръцкият учен Кинам, който направил дълбоко впечатление със своята вяра и ерудиция на хан Омуртаг, който бил противник на християнството. Смятайки го за византийско влияние, той отстранил Кинам от досег със синовете си. Казват, че веднъж Кинам отказал да вземе участие в идоложертвена трапеза в двора. Така военнопленникът попаднал в тъмница за дълги години.

След възцаряването на Омуртаговият син Маламир (831-836), по молба на своя по-голям брат Енравота, Кинам е изведен от затвора и подарен като роб на княза, който копнеел да чуе отново богоречивите му слова. Скоро Енравота, огласен във вярата, приема Свето Кръщение под името Боян.

Маламир се опитал да го откаже от „чуждия Бог“. За българската аристокрация християнството все още било враждебно и прокарващо византийско влияние учение, което трябвало да се изкорени. Новопросветеният княз твърдо отхвърлил езическите идоли като скверни и заявил, че не ще се откаже от Христа. Тогава Маламир произнася смъртна присъда над своя брат – християнин. Преди да сведе глава пред меч, царственият мъченик изрича пророческите слова, че Христовата вяра ще се преумножи по земята българска, кръстният знак ще бъде изправен навсякъде, ще бъдат въздигнати отново храмове на истинския Бог и чисти свещеници, чисто ще Му служат. А идолите и жертвениците им ще потънат в забрава, сякаш никога не са били. Свети Боян-Енравота изрекъл и скръбно пророчество за своя ожесточен в езичеството роден брат.

Князът – мъченик се увенчава с нетленен венец около 833 г. Маламир умира скоро, не оставя наследник и на престола се възкачва Пресиян, син на втория му по-голям брат Званица. Знаем, че негов син е именно княз Борис–Михаил, покръстил се с поверения му народ през 864 г.

Мощите на свети княз Боян-Енравота са неизвестни, не знаем гроба му. До нас не е достигнала и служба за него.

Църквата го поменава на 28 март в денонощното богослужебно последование като първия български мъченик от княжески род.

Името му е написано на небесата сред сонма на мъчениците.

По неговите молитви, Бог да се смили над българския род.